

Degagnac, 28 maart 2020

In 2004, pal na de tsunami, zei een Balinees stamhoofd, wiens stam op basis van het weer en het gedrag van dieren tijdig de bergen was ingetrokken, het volgende op de vraag van de journalist of hij niet blij was dat niemand van zijn stam was omgekomen: "Ja, maar dit was nog niets, het ergste moet nog gaan komen.... " Met bijgevoegd document deel ik graag mijn persoonlijke beschouwing over de Corona-crisis:

Ik schrijf dit op het moment dat de wereld op zijn kop staat, velen van ons familieleden, vrienden of kennissen besmet -of anders wel dicht bij de besmettingsbron- weten. Lastig om dan angst, onzekerheid, bedrijfsdiscontinuïteit en andere bedreigingen verre van je te houden en kalm te blijven.

Ook op Domaine de Montsalvy merken we de gevolgen van de pandemie en het reisverbod, maar zelfs nu zien we er een positieve kant aan: Hoeveel decennia hebben we niet de verdeeldheid op basis van huidskleur, geloof, gender en materieel bezit zien toenemen!? En hebben we daarnaast respect voor het milieu, de aarde, dier en mens ingeruild voor het vasthouden, beschermen van onze economie, welvaart en persoonlijke cirkel. En opeens is er iets dat ons allemaal raakt en niet onderscheidt, maar... juist verbindt: een niets ontziende virusziekte.

Persoonlijk zie ik het dan ook eerder als een 'wake up call' naar ons allen; Alhoewel er allerlei verklaringen zijn over de totstandkoming van de epidemie, heb ik persoonlijk de indruk dat we nu de rekening gepresenteerd krijgen over een sinds vele decennia respectloos gedrag naar het milieu, de aarde en alles en iedereen dat daarop leeft. In Frankrijk leren ze op school nog hoe grote bomen in droogteperiodes minder water opnemen om kleine boompjes zodoende meer overlevingskansen te bieden. En dat bomen en funghi in symbiose leven en onderling communiceren, voedingsstoffen uitwisselen om zo samen meer overlevingskansen te hebben. Als deze organismen al een dergelijk 'bewustzijn' en zelfredzaam vermogen hebben, hoe zit het dan niet met de aarde zelf....? En laten we zweverigheid vooral niet verwarren met het -onder druk van de rationele maatschappij- verloren hebben van intuïtie, binding met resp. verantwoordelijkheidsbesef voor de natuur, alsook empathie naar dier en mens.

De aarde kan rustig zonder ons, maar wij niet zonder haar....Nochtans buiten we haar uit, vervuilen haar, verstikken haar met uitlaatgassen, ontnemen haar de bossen en dumpen kernafval en plastic in grote gaten als het niet al in de zeeën drijft... En dat alles met de rechtvaardiging dat onze economie draaiende moet worden gehouden. We zullen moeten beseffen dat het nu echt rigoreus anders moet!!!

Deze periode biedt ons allen een uitgelezen kans wijze lessen te trekken en keuzes voor de toekomst te maken die verdere escalatie voorkomt en de opgelopen schade gaat herstellen. Hier ligt een taak voor multinationals, overheden, bedrijven/organisaties en ons als individu.

Laten we bij onszelf beginnen en alvast nagaan welke persoonlijke bijdrage we meer en meer kunnen leveren om beschreven zaken ten goede te keren. We hebben de 'gele kaart' nu gepresenteerd gekregen, laten we er samen voor zorgen dat 'de rode kaart op zak blijft'.... ! Dat houdt in dat we ons afvragen hoe we vanuit bewuste persoonlijke keuzes zo goed mogelijk om kunnen gaan met het milieu, dierenleed kunnen voorkomen, respect naar andere mensen kunnen tonen en de aarde kunnen respecteren als een prachtige planeet die het verdient om gekoesterd te worden.

Heel veel sterkte in deze bewogen tijd; houdt moed, hoop èn de overtuiging dat we er weer bovenop komen als we met z'n allen maar een positieve slinger aan onze gezamenlijke toekomst geven.

Warme groet vanuit Frankrijk,

Theo Drummen

Life Strategy Coach